

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้บูรณาการรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์รวมทั้งจากแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหาร/อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องในสังกัดสถาบันราชภัฏจำนวน 36 แห่ง ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลหาความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนในการที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาด้านวัฒนธรรม และศึกษาแนวความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์จากสถาบันราชภัฏเกี่ยวกับตัวแปรที่เป็นความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนตามสภาพที่ปรากฏและตามสภาพความต้องการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยการวิเคราะห์สาระเอกสารสิ่งพิมพ์ การวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติค่าที (t-test) และ ค่าเอฟ (F-test) และการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวคิดและทฤษฎี

1.1 การศึกษาเอกสาร เป็นการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากสิ่งพิมพ์ที่หลากหลาย โดยเริ่มจากการอ่านวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนโดยเน้นที่การพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันโดยแยกศึกษาเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1.1 การศึกษาเอกสารที่อยู่ในข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติและให้ความสำคัญเรื่องวัฒนธรรมที่เป็นกระบวนการของทุกคน โดยมีสถาบันการศึกษาระดับสูงอย่างสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่จะต้องสนองรับนโยบายของรัฐ ผู้วิจัยคัดสรรศึกษาเอกสารที่ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการปฏิบัติของรัฐ จากนั้นนำไปสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปและดำเนินการโดยนำข้อมูลจากแบบสรุปวิเคราะห์เนื้อหาสาระมา แยกแยะคัดสรรประเภทที่อยู่ในเรื่องที่ผู้วิจัยจะศึกษาอ่านพิเคราะห์หาประเด็นหลัก ประเด็นรอง และนำประเด็นเหล่านั้นมาเขียนภาพเคนโดแกรม (Dendrogram) (Krippendorff, 1980)

1.1.2 การศึกษาเอกสารทั่วไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน ราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมโดยนำข้อสรุปเนื้อหาสาระที่พบมาเขียนภาพแผนโครแกรม ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1.1.1

1.2 การศึกษาจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคล 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มบุคคลที่เป็นผู้บริหารด้านวัฒนธรรม ได้แก่ รองอธิการบดี / ผู้อำนวยการสำนักศิลป วัฒนธรรม จากสถาบันราชภัฏ จำนวน 36 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวมจำนวน 36 คน (รายชื่อในภาค ผผนวก ข) ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยตนเองตามกรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นแบบไม่มี โครงสร้าง (ภาคผนวก ก) ทั้งนี้เพื่อ ผู้ให้สัมภาษณ์จะได้มีอิสระในการนำเสนอความคิดได้อย่าง กว้างขวาง โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจาะลึกให้เข้าสู่บริบททางงานวิจัย การสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที จากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ทางไกลโดยอัดเสียงใส่แถบบันทึกเสียง และได้สัมภาษณ์ เพิ่มเติมในการจัดงานราชภัฏร่วมใจเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ วันที่ 26 - 29 กันยายน 2545 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

กลุ่มบุคคลที่เป็นชุมชนในพื้นที่ตั้งของสถาบันราชภัฏ เนื่องจากผู้วิจัยเจาะจงที่จะศึกษา ข้อมูลในสถาบันราชภัฏ จำนวน 36 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ การสัมภาษณ์ชุมชนในพื้นที่ ตั้งของสถาบันราชภัฏ ซึ่งมีจำนวนมากมายไม่สามารถที่จะเดินทางไปสัมภาษณ์ได้ทั่วถึง ผู้วิจัยจึงใช้วิธี ติดตามการจัดกิจกรรมต่างๆ ทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งปรากฏว่ามีการจัดกิจกรรมหลายครั้ง ดังนี้

- 1) งานเอกลักษณ์ถิ่นเอกลักษณ์ไทยนวัตกรรมจากชุมชน วันที่ 12 - 20 ธันวาคม 2544 ณ กรมประชาสัมพันธ์ ซอยอารีย์ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ
- 2) โครงการประชุมสัมมนา เครือข่ายวัฒนธรรมทั่วประเทศ เพื่อเข้าสู่การปฏิรูประบบ ราชการและการปฏิรูปการศึกษา ในระหว่างวันที่ 19 - 21 ธันวาคม 2544 ณ โรงแรมเวล จังหวัด นครปฐม
- 3) งานมหกรรมวัฒนธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 16 วันที่ 5 - 11 มกราคม 2545 ณ บริเวณ องค์พระปฐมเจดีย์และพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
- 4) การประชุมทางวิชาการนานาชาติเกี่ยวกับภาคใต้ เรื่อง ประสบการณ์ถิ่นไทยทักษิณ : การปริวรรตทางสังคมในทัศนะประชาชน (Experiencing Southern Thailand : Current Social Transformation from People's Perspectives) ระหว่างวันที่ 13 - 15 มิถุนายน 2545 ณ โรงแรม ซี.เอส. ปัตตานี

ผู้วิจัยได้เข้าร่วมประชุม 4 รายการ และพบว่ารายการทั้งหมดมีการนำหัตถกรรมพื้นบ้านมาแสดงและจำหน่าย ชุมชนทั่วทุกภาคจึงมารวมกัน ณ ที่นั้น นอกจากนี้ยังมีผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมอีกมากมายมาร่วมแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยได้โอกาสสัมภาษณ์บุคลากรของชุมชนเหล่านั้นจนได้ครบทั้ง 5 กลุ่มๆ ละ 5 คน รวมจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ 25 คน (รายชื่อในภาคผนวก ข) ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณคนละ 20 นาที

หลังการสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยถอดแถบบันทึกเสียงคำสัมภาษณ์และนำมาวิเคราะห์หากกลุ่มคำหลัก (Domain Analysis) ที่เน้นวิธีการสร้างความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน

1.2.2 จัดทำสารบบจำแนกประเภท (Taxonomy) ตามสภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ สภาพความต้องการ / เป้าหมาย ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

1.2.3 นำข้อสรุปสาระทั้งหมดมาเขียนเป็นภาพแผนโคจรตามประเด็นหลักที่จัดทำสารบบจำแนกประเภทไว้

1.2.4 สรุปเป็นผลวิเคราะห์การสัมพันธ์ทั้งกลุ่มสถาบันราชภัฏและกลุ่มชุมชน (ภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

2.1 ร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

2.1.1 การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้บริหารด้านวัฒนธรรมในสถาบันราชภัฏ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยนำกรอบแนวคิดและแบบสรุปสาระเอกสารรวมทั้งการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 1 มาจำแนกประเด็นสำหรับการสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันราชภัฏเฉพาะด้านวัฒนธรรมตามสภาพการดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและตามสภาพที่ผู้ต้องการให้มีการดำเนินการต่อไปในอนาคตดังมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

1) นำผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่นำเสนอเป็นภาพแผนโคจรเกี่ยวกับข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐจากแผนภูมิที่ 1 มาพิจารณา พบว่า

- ผลสรุปความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ องค์กร และประชาชน ระบุ

ชัดเจนว่า

ประชาชนจะต้องมีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาและตรวจสอบ

- ผลสรุปความสัมพันธ์ด้านกระบวนการ ระบุว่ารัฐกระจายอำนาจให้สถาบันอุดมศึกษาและประชาชน ในการร่วมกันกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการและการตรวจสอบ ระดมทรัพยากรทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกันจัดการศึกษา

- ผลสรุปความสัมพันธ์ด้านภารกิจ ระบุว่า รัฐ โดยสถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ประชาชนมีภารกิจในการให้ความร่วมมือในฐานะ ผู้รับและผู้ให้

2) พิจารณาภาพเด่นโครงกรมเกี่ยวเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั่วไป จากแผนภูมิที่ 2 พบว่า

- ผลสรุปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชน ตามข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐระบุว่า สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะสถาบันราชภัฏกระจายอำนาจให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการด้วยตัวเองได้ บริการวิชาการแก่ชุมชนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่สามารถสร้างธุรกิจได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและกำหนดแผนพัฒนาด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมให้สมดุลทั้งความเป็นไทยและสากล จัดหางบประมาณจากรัฐและประชาชนและมีการประเมินผลร่วมกัน

- ผลสรุปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชน เพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามภารกิจ โดยเป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม เพื่อให้ชุมชนได้มีโอกาสเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ

3) พิจารณาภาพเด่นโครงกรมเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารจากแผนภูมิที่ 3 พบว่า

- ผลสรุปสภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน พบว่าผู้บริหารฝ่ายศิลปวัฒนธรรมต่างรับรู้นโยบายของรัฐในการให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการร่วมกิจกรรมทางศิลปะการแสดง งบประมาณที่ได้จากรัฐยังไม่เพียงพอ ขาดบุคลากร ตามสภาพความต้องการส่วนใหญ่ต้องการให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม และต้องการให้มีหน่วยงาน รวมทั้งบุคลากรจากเอกชนที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงมาบริหารงานด้านวัฒนธรรมในสถาบันราชภัฏ

4) พิจารณาภาพเด่นโครงกรมเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้แทนชุมชนจากแผนภูมิที่ 4 พบว่า

- ผลสรุปสภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน ราชภัฏกับชุมชน พบว่าชุมชนต่างรับรู้นโยบายของรัฐที่ให้ชุมชนช่วยกันรักษาวัฒนธรรมของชาติ และตามสภาพปัจจุบันชุมชนมีความสัมพันธ์กับสถาบันราชภัฏอยู่บ้างในด้านการให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัยของสถาบันราชภัฏและได้รับเชิญเป็นผู้แสดง เป็นวิทยากรในงานวัฒนธรรมพื้นบ้าน ส่วนสภาพที่ต้องการนั้น ชุมชนต้องการพึ่งพาสถาบันราชภัฏในการช่วยชี้แนะวิธีการพัฒนางานหัตถกรรมพื้นบ้าน เพื่อเศรษฐกิจที่มั่นคงของชุมชน ชุมชนคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนยังไม่ได้ดำเนินคืบหน้าไป เป็นเพียงผลัดเปลี่ยนกันพึ่งพาอาศัยหรือบางที่ชุมชนก็มักจะปฏิบัติตามแนวทางของสถาบันราชภัฏ

5) สกัดผลสรุปจากภาพเด่นโครแกรมทั้ง 4 ภาพ โดยนำมาบูรณาการกับกรอบแนวคิดแล้วนำมาคัดสรรประเด็นหลักมาใช้สร้างแบบสอบถามได้เป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นระดับนโยบายและส่วนที่เป็นระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกันจนสามารถแบ่งสัดส่วนได้ว่าเป็นระดับนโยบายร้อยละ 50 ระดับปฏิบัติร้อยละ 50 ทั้ง 2 ระดับประกอบด้วยประเด็นหลักและประเด็นย่อยดังต่อไปนี้

ระดับนโยบาย ประกอบด้วยการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามกระบวนการวางแผน ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นประเมินผล

ระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วย

การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม ได้แก่

การพัฒนาหลักสูตร

การปรับกระบวนการเรียนการสอน

การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ได้แก่

การรวบรวม

การเผยแพร่

การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม ได้แก่

การบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรม

การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก

การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ

การประสานให้เป็นเอกภาพ

6) เมื่อได้ประเด็นหลักและประเด็นย่อยแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามที่มีความครอบคลุมกับสารบบลักษณะรูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามที่ได้อธิบายไว้ในข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 5 มาสร้างเป็นข้อคำถามได้ทั้งสิ้น 55 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามชุดนี้ไปตรวจสอบคุณภาพในขั้นต่อไป

2.1.2 การตรวจสอบคุณภาพและการปรับปรุงเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำข้อคำถามตามประเด็นหลัก 4 ด้าน จำนวน 55 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายชื่อในภาคผนวก ง) พิจารณาให้ความเห็น จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและตัดข้อคำถามที่ซ้ำซ้อนออก 7 ข้อ เหลือข้อคำถาม 48 ข้อ ส่งแบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขจำนวน 48 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบพิจารณาให้คะแนนความสอดคล้อง (ภาคผนวก ฉ) ของตัวแปรที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการพัฒนาวัฒนธรรมในสถาบันราชภัฏ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบเติมคำลงในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็นสภาพการมีส่วนร่วมที่ปรากฏในปัจจุบันและสภาพความต้องการให้มีส่วนร่วม ตามเกณฑ์ดังนี้

สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

5	หมายถึง	มีการดำเนินการปรากฏมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการดำเนินการปรากฏมาก
3	หมายถึง	มีการดำเนินการปรากฏปานกลาง
2	หมายถึง	มีการดำเนินการปรากฏน้อย
1	หมายถึง	มีการดำเนินการน้อยที่สุดหรือไม่ควรมีการดำเนินการเลย

สภาพที่ต้องการให้มีส่วนร่วม

5	หมายถึง	เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการปานกลาง

2	หมายถึง	เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการน้อยที่สุดหรือไม่ควรมีการดำเนินการเลย

ข้อคำถามที่กำหนดไว้ตามกระบวนการดำเนินงานดังกล่าวมาแล้ว มีประเด็นหลักสำคัญ 4 ด้าน รวมทั้งประเด็นย่อย 13 ด้าน จำนวนคำถามมีทั้งสิ้น 48 ข้อ จำแนกตามประเด็นหลักและประเด็นย่อยได้ดังนี้ (ภาคผนวก จ)

การบริหารแบบมีส่วนร่วม

การวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ขั้นเตรียมการ	มีข้อคำถาม	4	ข้อ
ขั้นดำเนินการ	มีข้อคำถาม	4	ข้อ
ขั้นประเมินผล	มีข้อคำถาม	2	ข้อ

การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม

การพัฒนาหลักสูตร	มีข้อคำถาม	5	ข้อ
การปรับกระบวนการเรียนการสอน	มีข้อคำถาม	5	ข้อ

การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

การรวบรวม	มีข้อคำถาม	4	ข้อ
การเผยแพร่	มีข้อคำถาม	3	ข้อ
การพัฒนา	มีข้อคำถาม	3	ข้อ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

การบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏและของชุมชน	มีข้อคำถาม	4	ข้อ
การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก	มีข้อคำถาม	3	ข้อ
การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ	มีข้อคำถาม	4	ข้อ
การประสานให้เป็นเอกภาพ	มีข้อคำถาม	7	ข้อ

จำนวนข้อคำถามทั้ง 48 ข้อ ยังมีข้อย่อยอีก 12 ข้อ จึงรวมเป็นข้อคำถามทั้งหมดมี 60 ข้อ ซึ่งหลังจากผ่านกระบวนการวิเคราะห์แล้วจะนำผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามไปเป็นฐานในการสร้างรูปแบบฯต่อไป

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นอาจารย์ในสถาบันราชภัฏที่มีตำแหน่งระดับผู้บริหารหรือผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและพัฒนาชุมชนจำนวน 939 คน ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี (มีหลายฝ่ายเป็นสิทธิ์ของแต่ละสถาบันจะกำหนด) คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ / สำนัก และหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ ดังนี้

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	30	คน
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	28	คน
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	30	คน
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	33	คน
สถาบันราชภัฏพระนคร	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	24	คน
สถาบันราชภัฏธนบุรี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	25	คน
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏเชียงราย	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	35	คน
สถาบันราชภัฏลำปาง	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	25	คน
สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	30	คน
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	25	คน
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	26	คน
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	31	คน
สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	25	คน
สถาบันราชภัฏอุดรธานี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	19	คน
สถาบันราชภัฏมหาสารคาม	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏเลย	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	29	คน
สถาบันราชภัฏสกลนคร	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	28	คน

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	24	คน
สถาบันราชภัฏสุรินทร์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	23	คน
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	22	คน
สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	24	คน
สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	25	คน
สถาบันราชภัฏราชนครินทร์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏเทพสตรี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	24	คน
สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสงฆ์	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏเพชรบุรี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	26	คน
สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	22	คน
สถาบันราชภัฏนครปฐม	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	23	คน
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	26	คน
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	20	คน
สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	27	คน
สถาบันราชภัฏภูเก็ต	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	23	คน
สถาบันราชภัฏสงขลา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	28	คน
สถาบันราชภัฏยะลา	จำนวนผู้บริหารทั้งหมด	21	คน
อาจารย์ผู้สอน	จำนวน	39	คน
รวม	จำนวน	1,078	คน

ส่วนประชากรที่เป็นชุมชน ได้แก่ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดที่เป็นเขตพื้นที่ตั้งของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศจึงไม่สามารถนับจำนวนได้

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ สุ่มจากประชากรโดยสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนหลายกลุ่ม โดยมีวิธีการดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างคณะผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเจาะจงเลือก 2 กรณี คือกลุ่มตัวอย่างในการให้สัมภาษณ์และกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 การสัมภาษณ์ผู้วิจัยเจาะจงสัมภาษณ์รองอธิการบดี / ผู้อำนวยการที่รับผิดชอบสายงานของสำนักศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นผู้ที่มีความเข้าใจและรับรู้ในเรื่องการจัดการ

บริหารงานทางศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสามารถจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้เป็นอย่างดี สถาบัน
ละ 1 คน จำนวน 36 สถาบัน รวมทั้งสิ้น 36 คน

1.2 คณะผู้บริหารและอาจารย์ที่ผู้วิจัยจะจงเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบ
สอบถามจะประกอบไปด้วยอธิการบดี / รองคณบดี / คณบดี / ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม / ผู้อำนวยการ
การศูนย์พัฒนาชุมชน/อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง กลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่จะรับรู้แนวนโยบายการ
บริหารงานของสถาบันสามารถที่จะให้คำตอบในด้านวัฒนธรรมและการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้
ตรงเนื้อหาของงานวิจัย ตามแนวคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถาบันละ 4 คน จาก 36 สถาบัน รวมทั้งสิ้น
144 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากชุมชนในเขตพื้นที่ที่ตั้งสถาบันราชภัฏ 36 แห่ง
ผู้วิจัยจะจงเลือกตัวแทนชุมชนจากจังหวัดในเขตพื้นที่ที่ตั้งสถาบันราชภัฏจำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน
ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดในเขตพื้นที่ภาคกลาง จังหวัดในเขตพื้นที่ภาคเหนือ จังหวัด
ในเขตพื้นที่ภาคอีสาน และจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 25 คน

3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้เชี่ยวชาญในฝั่งธนบุรี ซึ่งเป็นผู้รู้ข้อมูล
เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชุมชนในฝั่งธนบุรีอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจะจงเลือก 3 กลุ่มดังนี้

3.1 กลุ่มสภาวัฒนธรรมเขตประกอบด้วยประธานสภาวัฒนธรรม
และเลขาธิการสภาวัฒนธรรม จำนวน 15 เขต ได้แก่เขตจอมทอง เขตดลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา เขต
ทุ่งครุ เขตธนบุรี เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตบางขุนเทียน เขตบางคอแหลม เขตบางบอน
เขตบางพลัด เขตบางแค เขตภาษีเจริญ เขตราษฎร์บูรณะ และเขตหนองแขม รวมทั้งสิ้น 30 คน

3.2 กลุ่มชุมชนจากศูนย์จตุรมิตรสัมพันธ์ จำนวน 8 ชุมชน เป็น
ชุมชนโดยรอบสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประกอบด้วยประธานชุมชนและคณะกรรมการ
ของชุมชน รวมทั้งสิ้น 16 คน

3.3 กลุ่มคณะกรรมการจากสำนักศิลปวัฒนธรรมสถาบันราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 9 คน

วิธีการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ดังรายละเอียดที่กล่าว
มาแล้ว เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร / อาจารย์ในสถาบันราชภัฏซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงอธิการบดี
สถาบันราชภัฏ 36 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร / อาจารย์

2. การแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการดังนี้

2.1 ส่งจดหมายถึงอธิการบดีในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ การดำเนินการเริ่มตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2545 ถึง 15 พฤศจิกายน 2545 รวมเวลา 45 วัน ส่งแบบสอบถามไปสถาบันราชภัฏ 36 แห่ง ๆ ละ 4 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 144 ฉบับ ได้รับคืน 118 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.94

2.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำนวน 118 ฉบับ มาตรวจสอบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบทุกข้อ จึงนำแบบสอบถามทั้ง 118 ฉบับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เอกสารจากขั้นตอนที่ 1

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) (Krippendorff, 1980) เพื่อสรุปสาระสำคัญ 2 เรื่อง คือ ข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนต่อการพัฒนา ด้านวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนต่อการพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่เป็นแนวคิดและทฤษฎี ทัวไป ในการวิเคราะห์สาระครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาระและการสังเคราะห์สรุป จากนั้นจึงนำผลสรุปสาระสำคัญมาเขียนเป็นภาพเคนโคแกรมเพื่อแสดงภาพรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมจากข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐและจากแนวคิดทฤษฎีทัวไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากขั้นตอนที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาระและสังเคราะห์สรุปจากนั้นจึงนำผลสรุปสาระสำคัญมาเขียนเป็นภาพเคนโคแกรม เพื่อแสดงภาพแนวคิดและข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่ต้องรับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏ รวมทั้งผู้แทนชุมชนในเขตพื้นที่ตั้งสถาบันราชภัฏ 5 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม จากนั้นนำมาเขียนภาพเคนโคแกรมเพื่อให้เกิดความชัดเจนที่สมบูรณ์ในข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแสดงจำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 2 รายการแสดงความคิดเห็นดำเนินการวิเคราะห์โดยแสดงสถิติต่างๆ ดังนี้

1. การหาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพการมีส่วนร่วมที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนด้วยค่าที (t - test) เพราะต้องการที่จะศึกษาช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการในอนาคตของสถาบันราชภัฏที่ปรากฏตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีมากน้อยเพียงใดและอย่างไร โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันสอบถามความคิดเห็นใน 2 มิติ (สภาพปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการในอนาคต)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏในแต่ละภาค ซึ่งแบ่งตามภูมิภาค ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพมหานคร กลุ่มภาคกลาง กลุ่มภาคเหนือ กลุ่มภาคอีสาน และกลุ่มภาคใต้ โดยการวิเคราะห์ด้วยค่าเอฟ (F - test) เพราะผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าสถาบันราชภัฏจำนวนมากถึง 36 แห่ง ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศในทุกๆภาค ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านต่างๆ อาทิ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี เชื้อชาติ เป็นต้น รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม สภาพที่ปรากฏและสภาพที่ต้องการต่างก็มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มสถาบัน

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาแสดงความคิดเห็นและประมวลผลค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ด้านสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง มีการดำเนินการมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง มีการดำเนินการมาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง มีการดำเนินการปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง มีการดำเนินการน้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง มีการดำเนินการน้อยที่สุดหรือไม่มีการดำเนินการ

ด้านสภาพที่ต้องการ

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง เห็นด้วยว่าควรมีการดำเนินการในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง เห็นด้วยว่าไม่ควรดำเนินการในระดับน้อยที่สุดหรือ ไม่ควรดำเนินการเลย

4. วิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis)

เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ด้วยการวิเคราะห์เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญ (Principal Component Analysis) ส่วนการหมุนแกนนั้นใช้การหมุนแกนแบบอิสระ (Orthogonal) ด้วยวิธีวาริเมกซ์ (Varimax Rotation) เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบมีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ เป็นการลดทอนข้อมูลให้น้อยลงและสองเป็นการจัดกลุ่มองค์ประกอบ การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เน้นที่การจัดกลุ่มองค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบจะเรียงลำดับค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่สูงที่สุดเริ่มจากองค์ประกอบที่ 1 2 3 4 ... ไปตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรทั้งหมด 60 ตัวแปร

โดยทั่วไปการวิเคราะห์องค์ประกอบนิยมใช้เกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1) แต่ละองค์ประกอบต้องมีค่าความแปรปรวนร่วม (Eigen Value) มากกว่า 1 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

2) ค่าของตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจะต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.30 (Johnstone, 1981) อีกทั้งคอมรีย์ (Comrey, 1973) ได้แปลความหมายของน้ำหนักตัวประกอบไว้ดังนี้

น้ำหนักตัวประกอบ 0.71 (50 % ของความแปรปรวน) หมายถึง ดีเยี่ยม

น้ำหนักตัวประกอบ 0.63 (40 % ของความแปรปรวน) หมายถึง ดีมาก

น้ำหนักตัวประกอบ 0.55 (30 % ของความแปรปรวน) หมายถึง ดี

น้ำหนักตัวประกอบ 0.45 (20 % ของความแปรปรวน) หมายถึง ปานกลาง

น้ำหนักตัวประกอบ 0.32 (10 % ของความแปรปรวน) หมายถึง ต่ำ

3) องค์ประกอบแต่ละตัวต้องมีตัวแปรที่อธิบายได้ตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป (อุทุมพร จามรมาน, 2532)

แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการจัดกลุ่มมากกว่าการลดทอน ดังนั้นเมื่อตัวแปรที่อธิบายได้ในแต่ละองค์ประกอบมีน้อยกว่า 3 ตัวลงมา แต่มีค่านำหนักมากกว่า 0.45 ขึ้นไป ผู้วิจัยถือว่าองค์ประกอบนั้นสามารถนำมาเป็นฐานในการสร้างรูปแบบฯ ครั้งนี้ได้ โดยกำหนดใช้เกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบสำคัญเพียงในข้อ 1 และข้อ 2 เท่านั้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งนี้ได้จัดกลุ่มทั้งสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันและสภาพที่ต้องการ โดยนำมาเปรียบเทียบเพื่อคัดสรรองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

4.1 นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ตามสภาพที่ต้องการ

4.2 พิจารณาคัดสรรองค์ประกอบสำคัญ โดยการเลือกองค์ประกอบที่มีค่านำหนักองค์ประกอบสูงหรือมีตัวแปรที่แตกต่างเป็นตัวที่มีลักษณะเด่นหรือมีเหตุผลรองรับที่เหมาะสมนำมาประมวลเป็นฐานในการสร้างรูปแบบฯ

4.3 จัดทำร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนาวัฒนธรรม

2.2 ปรับแก้ไขร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนาวัฒนธรรม

ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม จึงได้ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาวัฒนธรรมนั้น โดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) มีลำดับการดำเนินการดังนี้

2.2.1 ขอนหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 7 คน (ภาคผนวก ข) โดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีเกณฑ์คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์จำนวน 1 คน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม จำนวน 1 คน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาองค์กรชุมชน จำนวน 1 คน

- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติการกองทุนหมู่บ้านจากสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ จำนวน 1 คน
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาชุมชน จำนวน 1 คน
- 6) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอุดมศึกษา จำนวน 2 คน

2.2.2 ส่งหนังสือไปยังผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดการประชุมในวันที่ 26 ธันวาคม 2545 เวลา 9.00 น. ถึง 12.00 น. ตามกำหนดการที่แสดง (ภาคผนวก ฉ)

2.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาปรับแก้และให้ข้อเสนอแนะการพัฒนารูปแบบ

2.2.4 ผู้วิจัยปรับแก้ร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้คำแนะนำจนได้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

2.3 นำผลสรุปจากการวิเคราะห์ทั้งหมดมาประมวลและนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนา ด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งนี้ด้วยการจัดประชุมอาศรม (Forum) เนื่องจากการประชุมอาศรมเป็นการประชุมแบบเปิดกว้างและต้องการให้มีการเสนอแนวความคิด วิทยากรวิจารณ์ เสนอแนะ ซึ่งทุกคนจะพิจารณาตามหัวข้อของเรื่องที่น่าเสนอ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการนำมาดำเนินการในการวิจัยครั้งนี้ การจัดประชุมอาศรมแบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จัดเก็บข้อมูลด้วยแถบบันทึกเสียงจากผลการประชุม ซึ่งมีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1.1 จัดทำหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม / การพัฒนาชุมชนของฝั่งธนบุรี โดย ผู้วิจัยจะแจ้งเชิญสมาชิกของสภาวัฒนธรรมเขตทั้ง 15 เขต เชิญประธานสภาวัฒนธรรมและเลขาสภาวัฒนธรรม จำนวนเขตละ 2 คน รวม 30 คน ชุมชนจากศูนย์จตุรมิตรสัมพันธ์ 8 ชุมชน เชิญประธานชุมชนและคณะกรรมการชุมชนๆ ละ 2 คน รวม 16 คน และคณะกรรมการสำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 9 คน รวมเชิญผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น

55 คน แต่มีผู้เข้าร่วมประชุมจริง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 76.36 (รายนามผู้เข้าร่วมประชุม ภาคผนวก ฉ)

1.2 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ การประชุม โดยเริ่มชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมครั้งนี้ จากนั้นได้นำเสนอโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา (ภาคผนวก ฉ) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโครงการและภาพรวมทั้งหมดของโครงการ

1.3 ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาในครั้งนี้ โดยขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่ารูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำมาใช้กับโครงการจัดตั้งศูนย์ กรุงธนบุรีได้มากน้อยเพียงไร

1.4 ประมวลความคิดเห็นในที่ประชุมทั้งหมด เป็นผลสรุปการประชุมครั้งนี้

ส่วนที่ 2 จัดเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ดังนี้

2.1 แจกแบบสอบถาม (ภาคผนวก จ) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากรากฐานของรูปแบบฯ และความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดทำโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา ทั้งนี้ เพื่อป้องกันผลสรุปจากการประชุมที่อาจจะยังไม่ครอบคลุมในเนื้อหา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด 42 คน ตอบแบบสอบถาม ชุดนี้

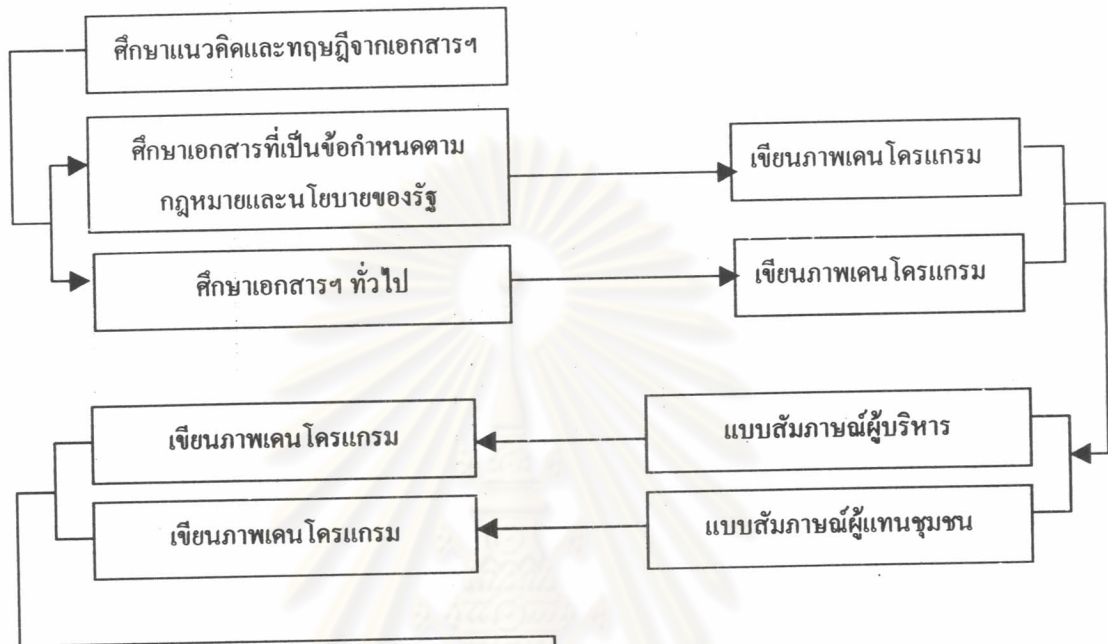
2.2 นำแบบสอบถามทั้ง 42 ฉบับ ไปวิเคราะห์หาค่าร้อยละ จนได้ผลสรุปจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

2.3 นำผลสรุปจากการประมวลความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมในข้อ 1.4 มาบูรณาการกับผลสรุปการวิเคราะห์จากแบบสอบถามในข้อ 1.6 ได้เป็นผลสรุปรวมของการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี

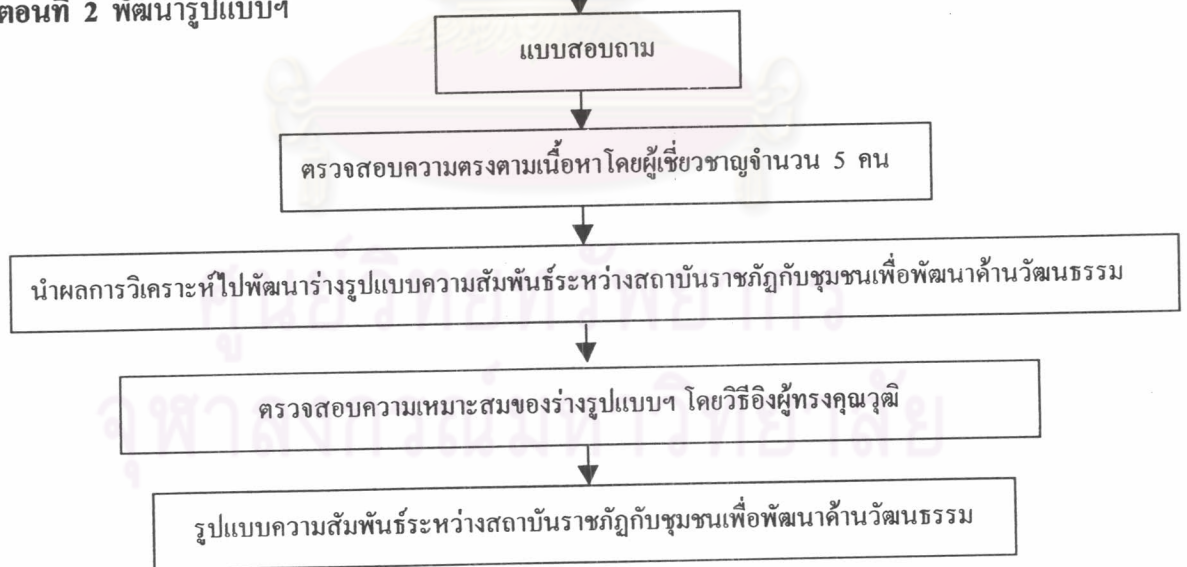
การดำเนินงานวิจัยทั้งหมดได้แสดงสรุปขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยไว้ในแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 สรุปขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนา ด้านวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบฯ

ตอนที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสม ในฝั่งธนบุรี

